

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2015-12-08
Besvaras senast
2015-12-16 kl. 12.00

Till statsrådet Åsa Regnér (S)

2015/16:456 Adoptioner

Antalet barn som adopteras från länder utanför Sverige fortsätter att minska visar nya siffror. Till detta kommer att få svenska barn adopteras. Detta samtidigt som många barn skulle behöva ett tryggt hem och en bra uppväxt – inte minst gäller det många av de familjehemsplacerade barnen. Man ska heller inte glömma att det också finns många mycket kompetenta föräldrar som inget hellre vill än att få ett barn men som av olika anledningar inte kan.

Ca 15 000 barn i Sverige lever i familjehem eller under andra liknande förhållanden till följd av att de inte kan vara kvar hos sin biologiska familj. I många fall är separationen kortvarig och ca 60 procent av de barn som familjehemsplaceras är över tolv år. Under senare år har dessutom efterfrågan på familjehem ökat eftersom vi får allt fler ensamkommande flyktingbarn, där kommunerna arbetar för att de yngre barnen ska placeras i familj snarare än på institution.

Det finns många barn som sedan väldigt unga år har bott i familjehem och naturligt kommit att uppfatta den familj de lever i som sin egen. Ett barn som varit långvarigt placerat hos en familj och vars biologiska föräldrar bedöms ha små möjligheter att kunna ta hand om sitt barn, kan komma i fråga för adoption. I praktiken sker det relativt sällan och under de senaste åren har antalet adoptioner av barn i familjehem legat på under 20 per år. Något vanligare är det att enbart flytta över den permanenta vårdnaden av barnet, vilket sker i drygt 100 fall per år.

Fler barn än de som faktiskt adopteras lever under omständigheter där en adoption skulle vara önskvärd för såväl barnet som familjehemsföräldrarna. Vi moderater menar att vi ska verka för att fler barn kan få uppleva den trygghet som en fast familj innebär och att fler barn i praktiken ska kunna komma i fråga för adoption, när den samlade bilden tyder på att de biologiska föräldrarna inte kommer att kunna ta hand om sitt barn.

En adoption är naturligtvis inte en lösning för alla familjehemsplacerade barn. Men fler barn än i dag bör få chansen att växa upp i ett hem där de fullt ut kan ingå i en familj med band som sträcker sig livet ut.

Mycket talar för att barn som adopterats av familjehemsföräldrarna på sikt får färre sociala problem, än i de fall där familjehemsföräldrarna endast fått

vårnaden om barnet i fråga. Man tror att det beror på att adoption ger barnet en större juridisk och social trygghet. Barnet behöver inte leva i ovisshet. Barnet vet att det inte kan tvingas bort från familjehemmet och det leder till en tryggare anknytning mellan barnet och familjehemsföräldrarna.

Därtill har vi fler ensamkommande flyktingbarn som placeras i familjehem. Många av dessa barn har inga anhöriga i livet, andra har inte några vuxna i sitt nätverk som vill eller kan ta ansvar. För dessa barn är anknytning och trygghet mycket viktigt och adoption skulle bidra till en mer stabil uppväxt.

För att fler ska kunna få växa upp i stabila miljöer hos familjer som kan möta barnets alla behov bör de rutiner som tillämpas på området ses över för att underlätta adoptionen av barn i familjehem.

Med anledning av ovanstående vill jag fråga statsrådet Åsa Regnér:

Avser statsrådet att vidta några åtgärder för att antalet adoptioner – såväl utländska som svenska – ska öka och i så fall vilka åtgärder?

.....

Lotta Finstorp (M)

Överlämnas enligt uppdrag

Lisa Gunnfors